

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/34/2017
Identifikačné číslo spisu: 2215010459
Dátum vydania rozhodnutia: 22.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2215010459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného W. U., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/115/2015, na neverejnom zasadnutí dňa 22. augusta 2017 v Bratislave, o dovolaní obvineného W. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2016, sp. zn. 3To/75/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného W. U. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 18. novembra 2015, sp. zn. 1T/115/2015 bol obvinený W. U. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času mesiaca január roku 2015 na rôznych miestach v Dunajskej Strede a na iných presne nezistených miestach prostredníctvom telefonických hovorov, SMS správ aj osobne pod hrozbou oznámenia údajne sankcionovateľného konania, súvisiaceho s poisťovacou činnosťou poškodeného L. B., nar. XX. Y. XXXX, bytom W. ulica XXX/X, V. T., okres J. U., ktorú ako viazaný finančný agent vykonával v mene Uniqua poisťovňa, a. s., Lazaretská 15, Bratislava, IČO: XXXXXXXXX, vyvolal u tohto obavy z možného trestného postihu, vrátane väzenia a využil ich na to, aby na základe týchto vyvolaných obáv pod hrozbou udania bol poškodený L. B. donútený zaplatiť mu postupne požadované sumy peňazí, ktoré od poškodeného L. B. v Dunajskej Strede a vo Veľkom Blahove, okres Dunajská Streda aj prevzal, konkrétne dňa 21. januára 2015 o 14.48 hod. sumu 500,- eur, dňa 22. januára 2015 o 07.49 hod. sumu 500,- eur, dňa 22. januára 2015 o 08.30 hod. sumu 300,- eur, dňa 23. januára 2015 o 12.00 hod. sumu 150,- eur, dňa 26. januára 2015 o 09.18 hod. sumu 400,- eur, ďalej v presne nezistenom čase opäť 500,- eur, prevzaté peniaze minul pre vlastnú potrebu, čím poškodenému L. B. spôsobil škodu v hodnote 2.350,- eur a na rovnakom podklade telefonicky sa dožadoval od neho zaplataenia ďalšej sumy 1.500,- eur.

Okresný súd Dunajská Streda podľa § 44 a § 43 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu a ďalšieho trestu, nakoľko uložený súhrnný trest odňatia slobody, vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou a

probačným dohľadom na 5 rokov a uložený peňažný trest vo výške 400,- Eur, rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/8/2015 zo 14. apríla 2015 považoval na nápravu a prevýchovu obvineného za dostatočný.

Krajský súd v Trnave, rozhodujúc o odvolaní prokurátora proti výroku o treste tohto rozsudku, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Následne rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 01. augusta 2016, č. k. 1T/115/2015-111 bol W. U. odsúdený podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. pri použití § 38 ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. a obvineného zaviazal k náhrade škody pre poškodeného L. B. vo výške 2.350,- Eur.

Odvolanie obvineného proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, Krajský súd v Trnave uznesením z 29. novembra 2016, sp. zn. 3To/75/2016 podľa § 319 Tr. por. zamietol. Uznesenie bolo obvinenému doručené 13. januára 2017 a jeho obhajcovi 11. januára 2017.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený W. U. prostredníctvom zvoleného obhajcu, dňa 16. marca 2017 dovolanie, na Okresnom súde Dunajská Streda.

Ako právne dôvody dovolania označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por. a odôvodnil ho tým, že obvinený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, a to

1. rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 28. februára 2014, sp. zn. 1T/20/2014, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. k podmienenému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov,

2. rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 26. novembra 2014, sp. zn. 2T/219/2014, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému podmienenému trestu odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov, spolu s povinnosťou nepriblížiť sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodených, pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/20/2014, vo výroku o treste,

3. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo 14. apríla 2015, sp. zn. 3T/8/2015, pre prečin volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Tr. zák. k súhrnnému podmienenému trestu odňatia slobody na 3 roky so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov, k peňažnému trestu vo výške 400,- eur, spolu s povinnosťou nepriblížiť sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodených, pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 2T/219/2014 z 26. novembra 2014 vo výroku o treste a

4. rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 01. augusta 2016, sp. zn. 1T/115/2015, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu v trvaní 4 rokov.

Obvinený poukázal na skutočnosť, že rozsudkom napadnutým dovolaním bol uložený odsúdenému samostatný trest, napriek tomu, že trestný čin spáchal v mesiaci január 2015 do 26. januára 2015, pričom predchádzajúci odsudzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3T/8/2015 bol vyhlásený dňa 14. apríla 2015.

Obvinený poukázal na ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák., ktoré predpokladá uloženie súhrnného trestu, ak trestný čin bol spáchaný pred vyhlásením posledného rozsudku, pričom v danom prípade trestný čin bol spáchaný do 26. januára 2015 pred vyhlásením posledného odsudzujúceho rozsudku, t. j. pred dňom 14. apríla 2015.

Trestný zákon v ustanoveniach o súhrnnom treste nestanoví výnimku z uloženia súhrnného trestu v prípade, ak rozsudkom vyhláseným po spáchaní trestného činu bol uložený súhrnný trest, ani možnosť

súdu zväziť použitie ustanovenia o súhrnnom treste, podľa logického a gramatického výkladu súd musí uložiť súhrnný trest vo všetkých prípadoch, ak odsudzuje obvineného pre trestný čin, ktorý spáchal pred vyhlásením posledného odsudzujúceho rozsudku.

Okresný súd Dunajská Streda obvinenému neuložil súhrnný trest, čím podľa jeho názoru bolo porušené hmotnoprávne ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. v neprospech obvineného a bol mu uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obvinenému bol uložený samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, pričom vzhľadom k tomu, že nebol zrušený trest uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 3T/8/2015 zo 14. apríla 2015, obvinenému hrozí, že okrem výkonu trestu v trvaní 4 rokov bude nariadený aj výkon podmienečného trestu v trvaní 3 rokov, teda spolu musí vykonať trest v trvaní 7 rokov, čo presahuje aj hornú hranicu trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestného, ktorý spáchal obvinený, preto poukazuje na to, že obvinenému bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo je v rozpore s čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: „Nikomu nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu.“

V závere dovolania obvinený uviedol, že vzhľadom k tomu, že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia o súhrnnom treste, spočívajúcom v nesprávnom použití ustanovenia § 42 Tr. zák., obvinenému bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby s poukazom na § 34 ods. 2 Tr. zák. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 3To/75/2016-125 z 29. novembra 2016 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanovení § 42 ods. 1 a § 34 ods. 2 Tr. zák. a čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v neprospech obvineného a súčasne napadnuté rozhodnutie zrušil, zrušil aj rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 1T/115/2015-111 z 01. augusta 2016, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň navrhol, aby sa Okresnému súdu Dunajská Streda prikázalo, aby vec v potrebnom rozkazu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda vo vyjadrení sa k dovolaniu obvineného poukázala na neodôvodnenosť obvineným uvádzaných tvrdení a na správnosť napadnutých záverov Okresného súdu Dunajská Streda, ako aj Krajského súdu v Trnave, ku ktorým oba sudy dospeli v súlade s ustálenou judikatúrou a rozhodovacou praxou súdov. Preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Obvinený sa k vyjadreniu prokurátorky Okresnej prokuratúry Dunajská Streda nevyjadril.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným nie je dôvodné, preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Obvinený odôvodnil podanie dovolania naplnením dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por..

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený vidí v nesprávnom použití, resp. nepoužití hmotnoprávneho ustanovenia § 42 Tr. zák. o súhrnnom treste, na uloženie ktorého boli podľa obvineného splnené zákonné podmienky.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obsahuje v sebe dve implikácie. Jednak sa môže použiť na prípad nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, ale aj vtedy, ak pri rozhodovaní súdu došlo k nesprávnej aplikácii iného hmotnoprávneho ustanovenia. Za také možno podľa ustálenej praxe považovať tiež ustanovenia upravujúce ukládanie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

V prípade ukládania súhrnného trestu musia byť splnené zákonné podmienky vyplývajúce z vyššie citovaného zákonného ustanovenia, a to existencia viacčinného súbehu medzi trestnými činmi spáchanými tým istým páchatel'om, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť retrospektívne sa zbíhajúcej trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi spáchaním časovo prvého z nich a časovo posledného z nich nebol vyhlásený súdom I. stupňa odsudzujúci rozsudok, resp. doručený trestný rozkaz, za niektorý trestný čin.

Z predložených spisov a odpisu z registra trestov obvineného W. U. vyplýva nasledovné:

- trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 03. februára 2014, sp. zn. 1T/20/2014, bol obvinený W. U. odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil v dňoch 03., 10., 11. a 13. januára 2012, na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený a určená skúšobná doba 2 (dva) roky, trestný rozkaz bol obvinenému doručený 14. februára 2014 (kedy nastali účinky spojené s vyhlásením rozsudku - § 353 ods. 8 Tr. por.),
- rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 26. novembra 2014, sp. zn. 2T/219/2014, bola schválená dohoda o vine a treste a na jeho základe bol obvinený odsúdený pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil 24. júna 2013, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. podmienčne odložený so skúšobnou dobou s probačným dohľadom na 3 (tri) roky a súčasne bol zrušený rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 03. februára 2014, sp. zn. 1T/20/2014, vo výroku o treste.

Prvým odsudzujúcim rozsudkom v danom prípade je teda trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda (ktorý nadobudol účinky odsudzujúceho rozsudku 14. februára 2014), pričom skutky, za ktoré bol obvinený U. súdený v konaní na Okresnom súde Dunajská Streda, sp. zn. 1T/20/2014 a 2T/219/2014 boli spáchané pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku - teda pred 14. februárom 2014. Preto bol za tieto trestné činy správne uložený súhrnný trest v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko tieto skutky sú vo viacčinnom súbehu.

Ďalšieho skutku sa obvinený dopustil 26. októbra 2014, a to prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Tr. zák. a za tento skutok bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo 14. apríla 2015, sp. zn. BB-3T/8/2015, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, obvinený odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého bol podľa § 51 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený peňažný trest vo výške 400,- (štyristo) Eur, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 2T/219/2014.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd pochybil, keď uložil obvinenému W. U. súhrnný trest, nakoľko skutok z 26. októbra 2014 nemožno zaradiť do zbíhajúcej trestnej činnosti, pretože viacčinný súbeh bol prerušený práve už spomínaným trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/20/2014 (dňom 14. februára 2014). Prečinu volebnej korupcie podľa § 336a ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa síce obvinený dopustil predtým, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 2T/219/2014, avšak skutok z 26. októbra 2014 nie je v súbehu so žiadnym iným skutkom, kladeným obvinenému za vinu. Napriek tomuto pochybeniu Najvyšší súd Slovenskej

republiky nemohol žiadnym spôsobom toto odstrániť a je možné ho len konštatovať. Špecializovaný trestný súd mal uložiť obvinenému samostatný trest.

Rovnako tak skutok, právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa obvinený dopustil v januári roku 2015 a za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 01. augusta 2016, sp. zn. 1T/115/2015 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, nie je v súbehu so žiadnou inou trestnou činnosťou. Uvedený skutok bol spáchaný po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/219/2014 a pred vyhlásením rozsudku Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 3T/8/2015.

Viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatel'a (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z uvedeného vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel' bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za, ktorý už bol odsúdený).

Najvyšší súd v súlade s platnou judikatúrou zdôrazňuje, že viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (R 8/1974).

Ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 Tr. zák. (teraz § 42 ods. 1 Tr. zák.), aj keď bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súd prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest (R 52/1971).

V danom prípade by uloženie súhrnného trestu tak, ako sa ho dožaduje obvinený U., bolo možné len vtedy, ak by ku všetkým skutkom došlo pred 14. februárom 2014.

Keďže k takejto situácii nedošlo, v zmysle vyššie uvedeného, spáchanie trestného činu vydierania, o ktorom je vedené predmetné konanie, je potrebné považovať za recidívu obvineného, a preto Okresný súd Dunajská Streda postupoval správne, keď obvinenému uložil samostatný trest.

V súvislosti s neuložením súhrnného trestu obvinený namieta aj uloženie prísnejšieho trestu, než aký mu bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu, čím podľa jeho názoru došlo k porušeniu čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky + bude mu nariadený aj výkon trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov za spáchanie trestného činu volebnej korupcie, teda spolu 7 rokov, pričom horná hranica trestnej sadzby pre trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorý je z nich najprísnejšie trestný, je 6 rokov). V uvedenom obvinení vidí naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por..

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. možno odôvodniť buď tým, že obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej Tr. zák. alebo obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Tr. zák. nepripúšťa.

Ako už bolo vyššie uvedené v predmetnej trestnej veci neboli splnené podmienky na uloženie súhrnného

trestu, preto v súvislosti s namietaným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. možno posudzovať zákonnosť uloženého samostatného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky uloženého za spáchanie trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Trestný zákon vo svojej osobitnej časti umožňuje za spáchanie trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. uložiť trest odňatia slobody vo výmere dva až šesť rokov. Obvinenému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, pri použití § 38 ods. 5 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. Takto uložený trest je trestom zákonným, zodpovedá plne zásadám na ukládanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obvineného, aj s prihliadnutím na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť.

Obvinený mal zrejme na mysli porušenie zákonného ustanovenia § 43 Tr. zák., podľa ktorého, ako súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Súčet nevykonaných trestov odňatia slobody, ktoré boli obvinenému uložené, aj v prípade premeny podmieneného trestu odňatia slobody, neprevyšuje najvyššiu výmeru dovolenú Trestným zákonom pre tento druh trestu, teda 25 rokov.

Obvinenému nebol uložený trest mimo trestnej sadzby, preto ani namietaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. v danom prípade daný nie je.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejme nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.